

याज्ञं वचनोक्तनिषिद्धभिन्ने शदानाहं दत्ताप्रदानिक-
शब्दे १४५५।५६ पृ० दृश्यम् ।

देव देवने स्वां व्यात्मं अकं सेट् । देवते अदेविष्ट । अ-
देविष्टम् अदेवि(ह्)ध्वम् दिदेवे अदित् । देवयत् ते अदि
देवत् त । देवनमिह रोदनमिति भट्टमन्त्रः ।
परि+विलापे । “विलापः परिदेवनम्” अमरः । “खर-
दूषणयोर्भातिः पर्यादेविष्ट सा पुरः” भट्टिः ।

देव पु० दिव-अच् । १ अमरे सुरे नाट्योक्तौ शराजनि
अमरः । १ न्ठमे ४ मेषे पु० ५ इन्द्रिये न० मेदिनि० ६ पारदे
पु० राजनि० । ७ ब्राह्मणानासुपाधिभेदे “ततश्च नाम
कुर्वीत पितृय दृग्मेऽहनि । देवपूर्वं नराख्यं हि
शर्मवर्मादि संयुतम्” इति भवि० पु० । “नरमाचष्टे
इति नराख्यं नरनाम. देवात् पूर्वं तच्च विशिष्टं शर्म-
युतम् । “शर्मा देवश्च विप्रस्य वर्मा त्वाता च सूभुजः ।
भूतिगुप्तश्च वैश्वस्य दासः शूद्रस्य कारयेत्” इति यम-
वचने ससुच्योपलब्धेः । “शर्मानं ब्राह्मणस्य स्यात्”
इति शातातपीयेन शर्मानता च । अदेवदारुणि श-
ब्दार्थचि० ६ पूज्ये १० दीप्ते च लि० ११ परात्मनि पु०
एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः” श्रुतिः । “भर्गोदेवस्य” गायत्री
“दीव्यते क्रीडते यस्मात् रोचते द्योतते दिवि । तस्मा-
देव इति प्रोक्तः स्तूयते सर्वदेवतैः” योगियाज्ञं
“उद्भवः क्षोभणो देवः” विष्णुसं० “यतः क्रीडति
सर्गादिभिर्पिजिगीषते शलून्, व्यवहरति सर्वभूतेषु व्यात्म-
तया, द्योतते स्तूयते स्तुत्यैः सर्वत्र गच्छतीति तस्मात्
देवः” भा०। सुराश्च यद्यपि बह्वस्तथापि प्राधान्यात्
त्रयस्त्रिंशत्संख्यया त्रयस्त्रिंशत्पतिशब्दे १३५६ पृ०
दृश्याः तत्र सुरे “देवा अयस्य रूपस्य नित्यं दर्शन-
काङ्क्षणः” गीता । “देवान्द्रोत् भनुषांश्च पितॄन् गृ-
ह्णाश्च देवताः” मनुः । न्ठमे “देवाकर्णय सुश्रुतेन चरक-
स्योक्तेन जानेऽखिलम्” नैष० नाट्योक्तौ न्ठमे “यथाऽऽ-
ज्ञापयति देवः” भरिनाटकेषु । मेघे देवो गर्जति देव-
गर्जनम् देवे वर्षति । “देवाश्च आजानदेवाः कर्मदेवाश्च”
कर्मदेवशब्दे १७२८ पृ० दृश्यम् ।

देवऋषभ पु० नित्यकर्म० प्रकृतिवद्भावः । कश्यपकन्यायां
धर्मस्य पत्नीभेदे भानौ जाते पुत्रे दृग्धर्मयैत्युपक्रमे
“भानुर्लम्बा ककुब्जाभिर्विश्वा साध्या मरुत्वती । वसु-
हस्ता सङ्कपो धर्मपत्न्यः सुतान् शृणु । भानोस्तु
देवऋषभ इन्द्रमेनस्तो न्ठप !” भा० ६।५।४।५

देवऋषि पु० देवानाऋषिः, पूज्यवत्वात् प्रकृतिवद्भावो वा ।
देवर्षौ नारदादौ “अथ देवऋषी राजन् ! संपरेतं
नृपात्मजम्” भाग० ६।१६।१ पक्षे देवर्षिरप्यत्र । दृष्ट-
स्यतेर्हृत्कीर्त्तौर्देवर्षेर्विद्धि भारत” भा० आ० ६७ अ० ।

देवक लि० दिव-एवुल् । १ क्रीडके शम्भुवपतिभेदे शम्भु-
णस्य मातामहे आङ्गकपुत्रे न्ठपभेदे च पु० “यस्मादी-
ह्येको नाम देवराजसमश्रुतिः । स गन्धर्वपतिर्मुख्यः
क्षितौ जज्ञे नराधिपः” भा० आ० ६७ अ० तस्यैव देवक-
नाम्ना कलावतारः इत्यर्थः । “आङ्गकस्य तु काश्यायां द्वौ
पुत्रौ सम्भूवतुः । देवकश्चोत्पन्नश्च देवगर्भसमावुभौ ।
देवकस्याभवन् पुत्राश्चत्वारिन्निदशोपमाः । देवराजपदेवश्च
सन्देहो देवरक्षितः । कुमार्यः सप्त चास्यासन् यमुदे-
वाय ता ददौ । देवको शान्तिदेवा च सन्देवा देवर-
क्षिता । इकदेव्युपदेवी च सुनान्नी चैव सप्तमी” हरिवं०
१८ अ० । ४ तत्कन्यायां स्त्री ङीष् । देवकीशब्दे दृश्यम्
देवकर्दम पु० देवप्रियः कर्दम इव । श्रीखण्डागुरुकपूर
कुङ्कुमैर्मिलितैः कृते कर्दमरूपे गन्धद्रव्यभेदे राजनि० ।

देवकात्मजा स्त्री इति० देवकन्ठपसुतायां देवक्यां प्राधान्यात्
शब्दरत्ना० ।

देवकार्य न० देवप्रियार्थं कार्यम् । १ देवप्रियार्थं होमपूजादौ
कार्ये “देवकार्यात् द्विजातीनां पितृकार्यं विशेष्यते” मनुः ।
देवानामभिलषितं कार्यम् । २ देवाभिलषिते कार्ये च
“अनुष्ठितदेवकार्यम्” रघुः कृतरावणवधादिदृष्टदेवकार्य-
मित्यर्थः । देवकर्मादयोऽप्यत्र “देवकर्मकृतश्चैव युक्ताः
कामेन कर्मसु” भा० शा० १६७ अ०

देवकाष्ठ न० देवप्रियं काष्ठमस्य । देवदारुवृक्षे रत्ना० ।

“मनःशिला देवकाष्ठं रजत्यौ लिफलोपमम्” सुशु० ।

देवकिरी स्त्री मेघरागस्य भार्याभेदे रागिणीभेदे तद्वागस्य
रागिणीभेदाः तत्स्वरूपञ्च सङ्गीतदा० उक्तं यथा
“ललिता मालती गौरी नाटी देवकिरी तथा । मेघ-
रागस्य रागिण्यो भवन्तीमाः सुमध्यमाः” । अस्या स्वरूपं
यथा “भ्रमन्ती नन्दने श्यामा पुष्पप्रचयतत्परा । ख्याता
देवकिरी ह्येषा करार्पितसखीकरा” देवगिरीति वा पाठः ।

देवकिल्बिष न० देवेन कृतं किल्बिषमनष्टकर्म । देवकृते
अनिष्टे कार्ये यथा वरुणकृतपाशवन्धनं यमकृतपादवन्ध-
नमित्यादि । “सुश्रुन्तु मा शपथ्यादथो वरुण्यादुत । अथो
यमस्य पङ्क्योगात् सर्वस्माद्देवकिल्बिषात्” ऋ० १०।६७।१६ ।

देवकी स्त्री देवक+पुंयोगे ङीष् पुंयोगश्च न केवल दा-